

Feminismus

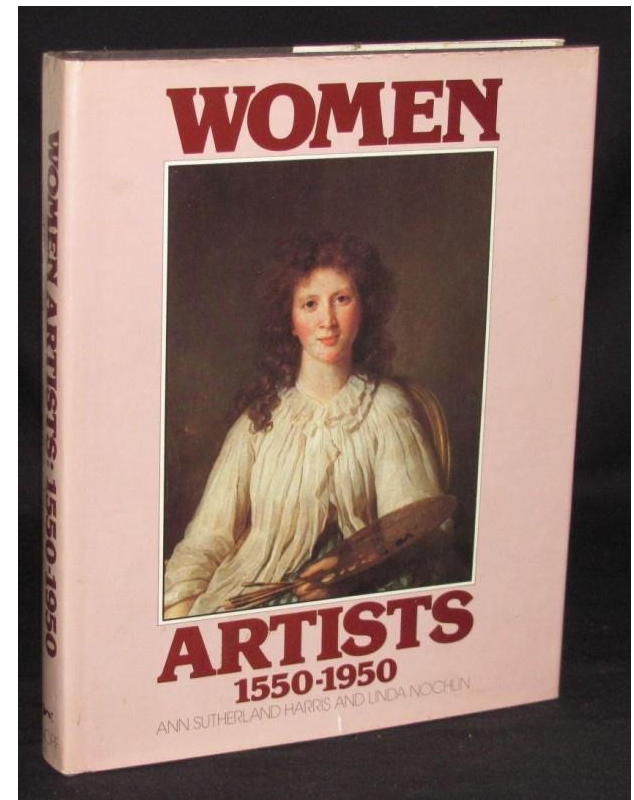
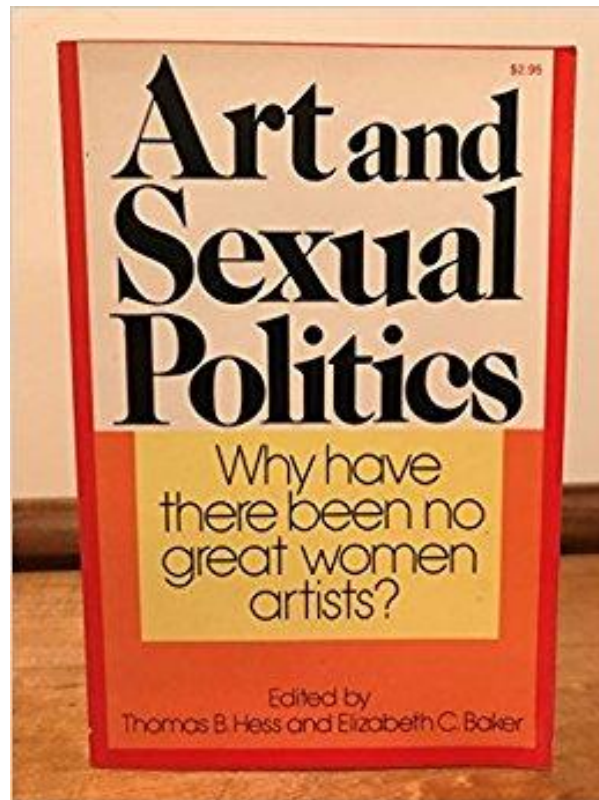
60. léta

nová vlna feminizmu

kritika institucionální praxe umění

Linda Nochlin / Why Have There Been No Great Women Artists? 1971

- systém umění marginalizuje ženy

J. Chicago, M. Schapiro, "Fresno Feminist Art Program"

Chicago, Schapiro/ Womanhouse, 1972

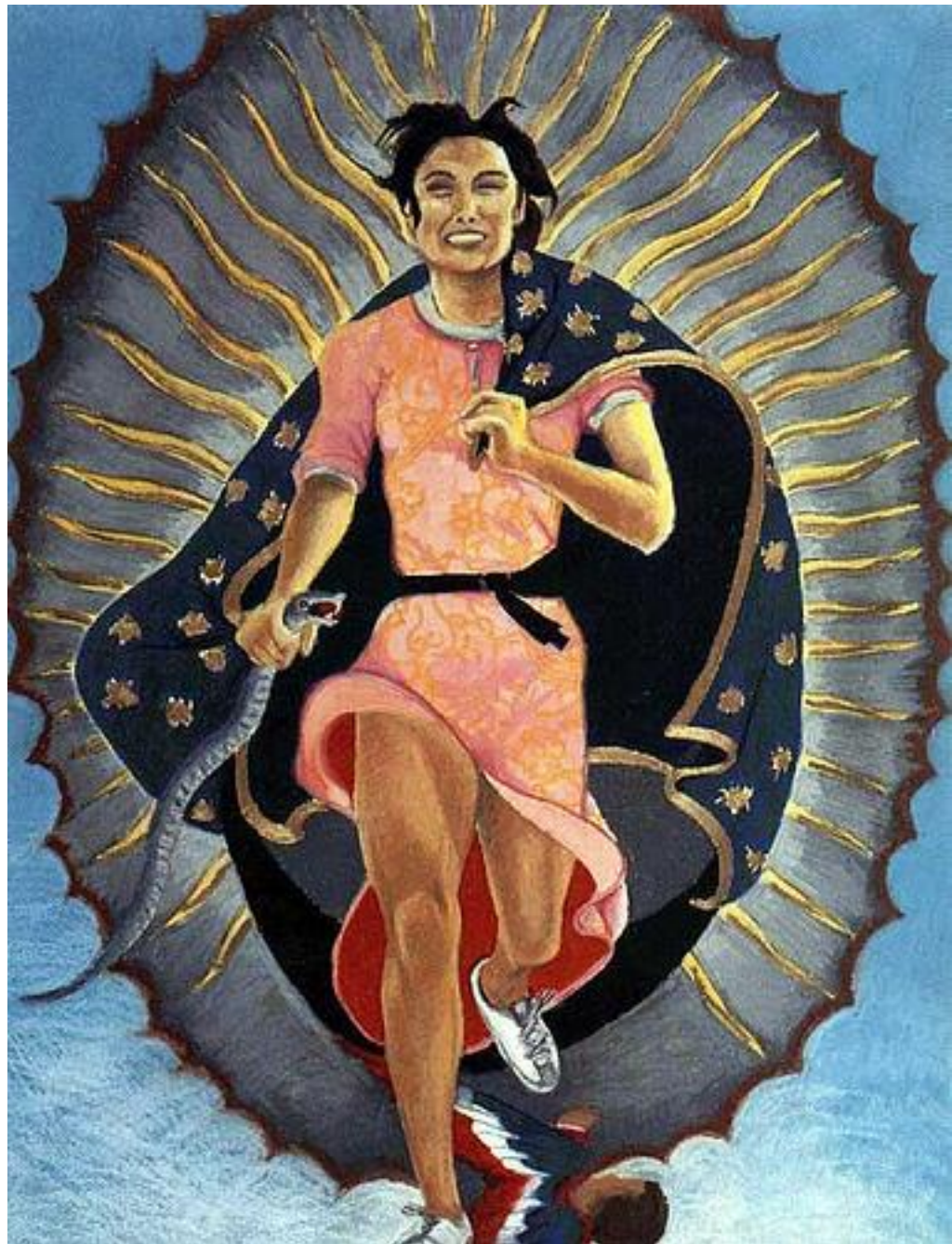

Chicago/ The Dinner Party 1979

Betye Saat/ The Liberation of Aunt Jemima,
1972

Yolanda López / Portrait of artist as the Virgin of Guadalupe, 1978

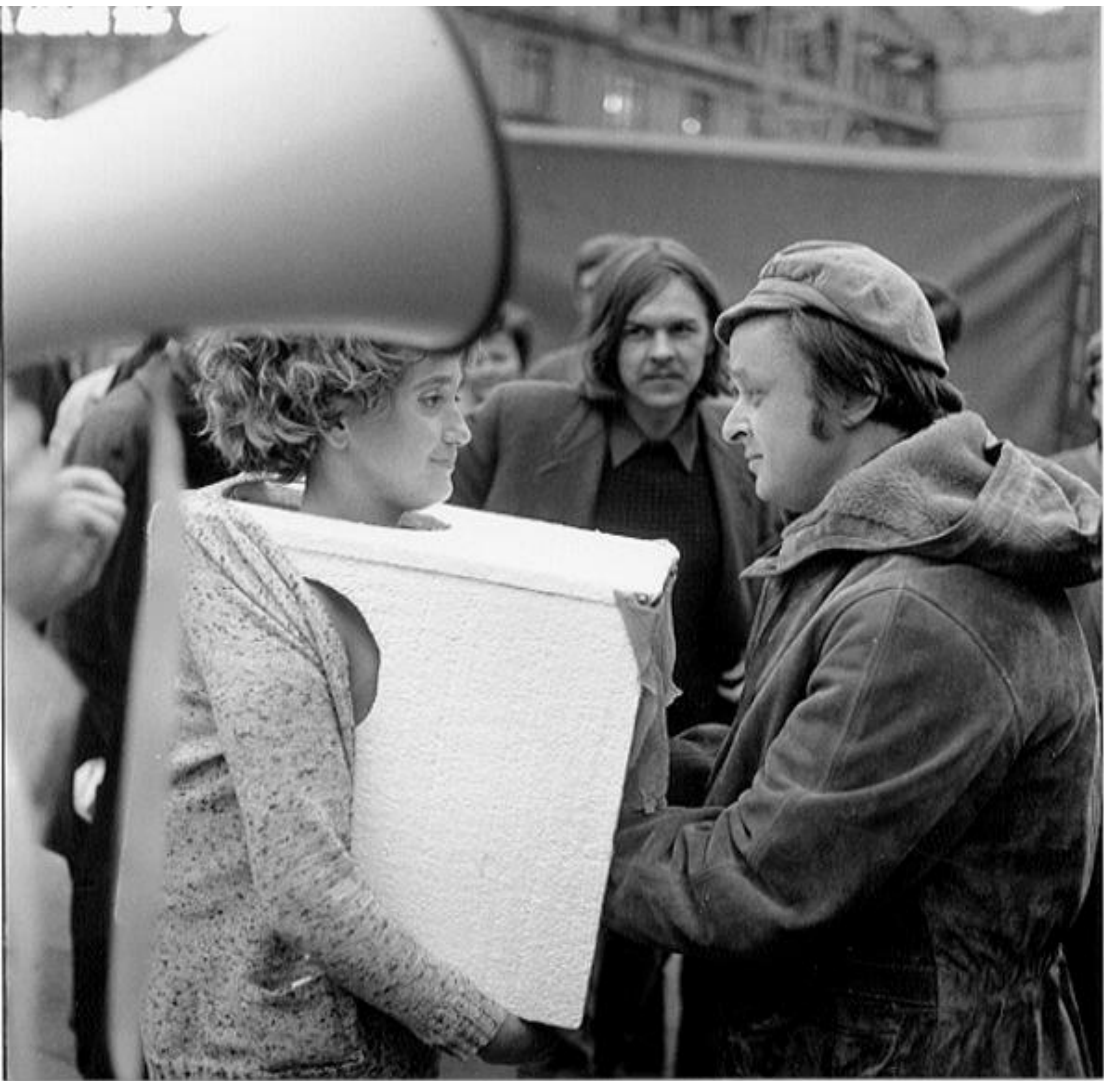

Hannah Wilke, S.O.S.

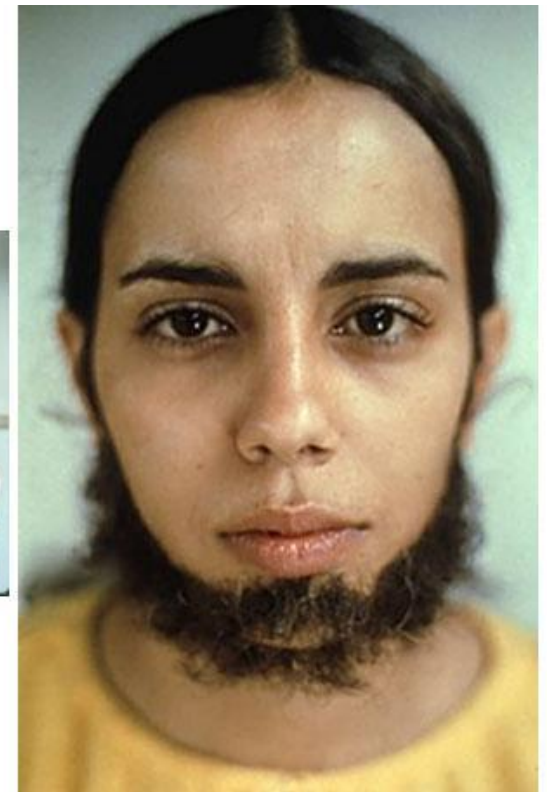
Joan Jonas

Valie Export

Ana Mendieta

Mary Beth Edelson

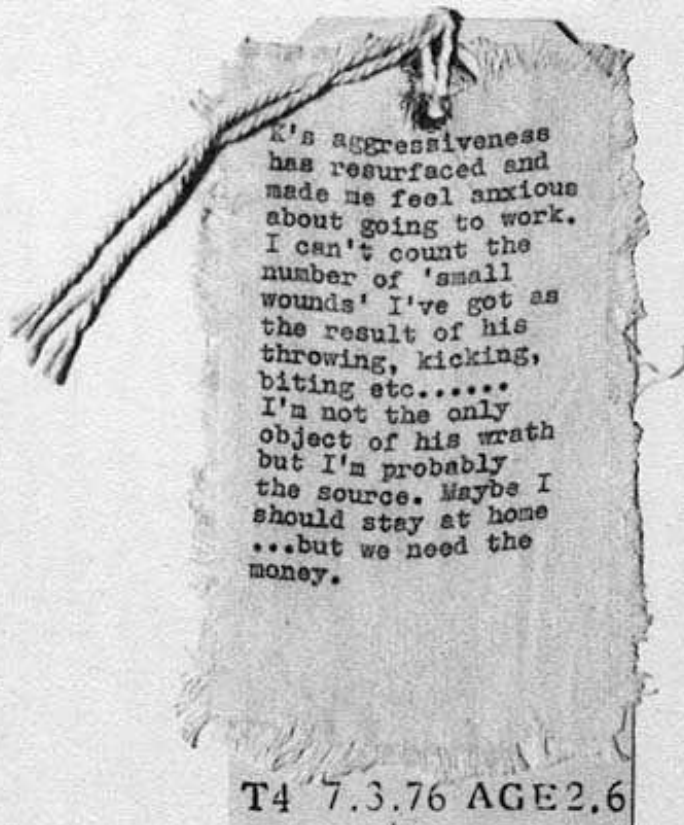
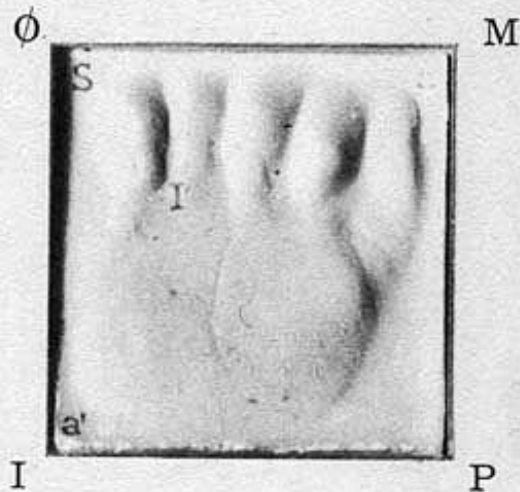

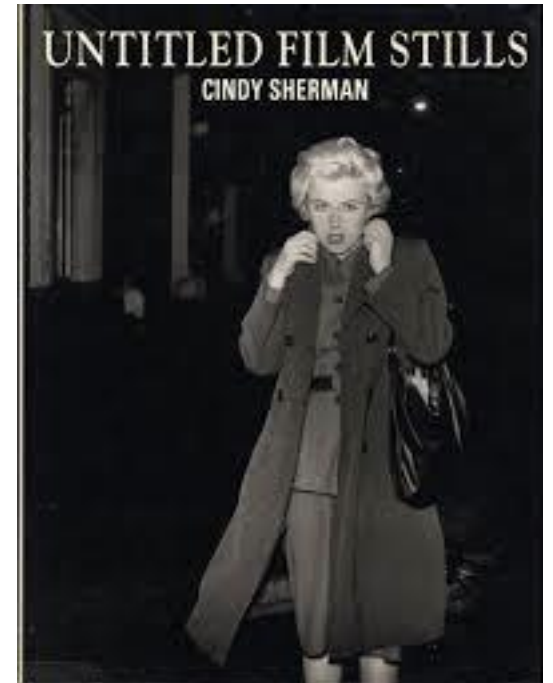
Carole Schneeman, Interior Scroll, 1975

Mary Kelly/ Post partum document, 1974

It's a
small

world

but not if you have to clean it

Barbara Kruger, 1990

**Do women have to be naked to
get into the Met. Museum?**

**Less than 5% of the artists in the Modern
Art Sections are women, but 85%
of the nudes are female.**

GUERRILLA GIRLS Box 1056 Cooper Sta. NY, NY 10276
CONSCIENCE OF THE ART WORLD

Pilar Albarracín, Viva Espana,
2004

Shirin Neshat / Rapture 1999

Wangechi Mutu /A'gave You, 2008

Lida Abdul, White House, 2005-6

Laboria Cuboniks: Xenofeminismus (2015)

„Náš svět je v závratí. Je to svět, který se hemží technologickým zprostředkováním, náš každodenní život tvoří abstrakce, virtualita a komplexita. Xenofeminismus představuje feminismus adaptovaný na tuto realitu: feminismus nebývalé vychytralosti, měřítká a vize. Jde o budoucnost, ve které realizace genderové rovnosti a feministické emancipace přispívá k universalistické politice sestavené z potřeb každého člověka, napříč rasovou příslušností, osobními schopnostmi, ekonomickou situací a geografickou pozicí“

1993 – anketa “ženské umění”

- odlišnost mužské a ženské zkušenosti

- feministická díla, ženský prožitek tělesnosti, analýza stereotypních rolí, mapování autorčiny subjektivity

- možné přístupy: tělesnost, erotické touhy (bio x soc. podmíněnost) , klišé (soukromé x veřejné, citové x racionální), autobiografičnost, tělo, domácí materiály (šití, vaření...)

- “zamlčený” feminismus 90. let

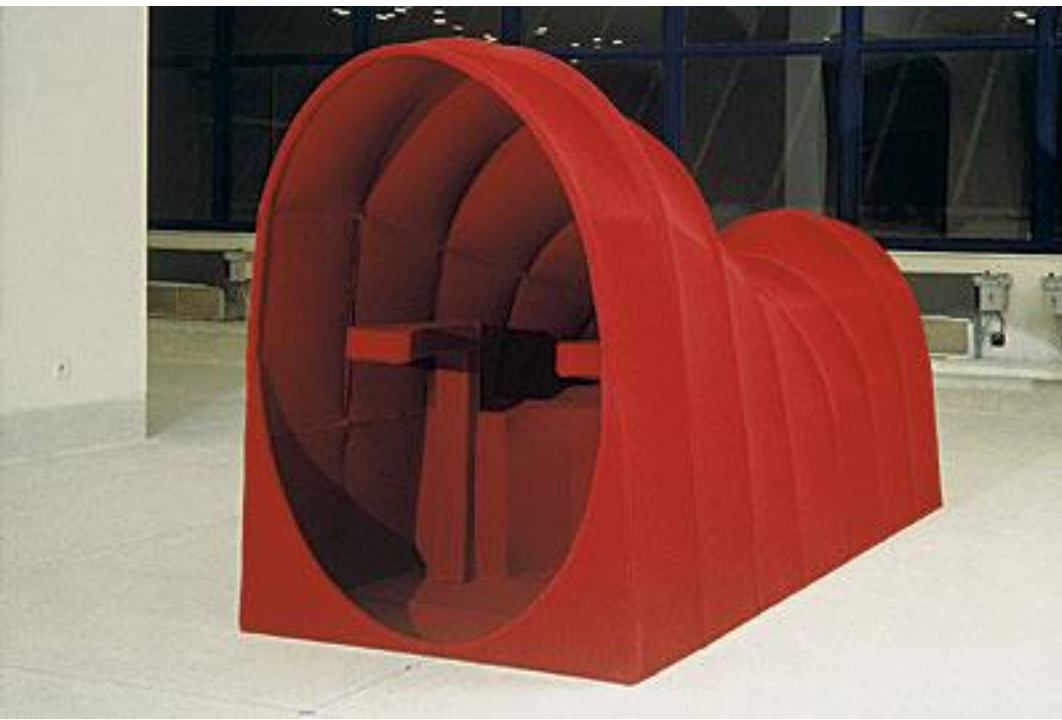
- autonomie x angažovanost

- není hnutí

- u nás více nedidaktické, nedoktrinální, nadsázka, více vizuální proklamace ženy než politika

Milena Dopitová, Čtyři masky 1992

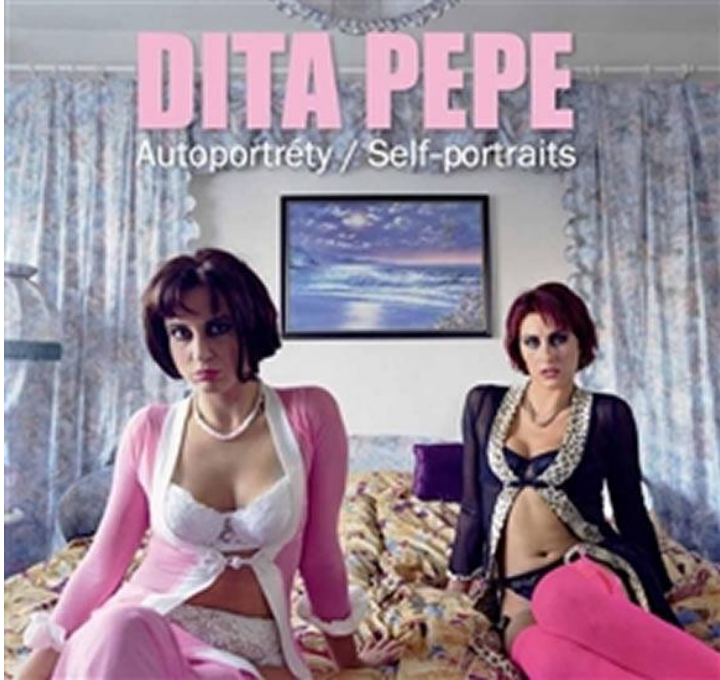

Milena Dopitová

Nepočítám se svou
proměnou

Míla Preslová, Žena v domácnosti, 2000

Petra Vargová / Dead or Alive 2

Lenka Klodová

Magazine **KOMÍNY** 1 2001
CHIMNEYS
LÁKAVÉ OSVĚŽENÍ TEMPTING RECREATION

Don't let me fall!
Nenech mě klesnout!
V DOKONALÉ KONDICI
ON PERFECT FORM

Mistři svého oboru!
Skilled Adepts!
Na dosah ruky!
Get-at-able!

JSOU VŠUDE!
THEY ARE EVERYWHERE!

Když na to máš, tak to ukáž

Nečekaná setkání
Unexpected dates

Veronika Bromová

Anežka Hošková / Karkulka 2001

Michaela Thelenová / Až se vrátíš domů, bude krásně uklizeno, 2010

Kateřina Olivov

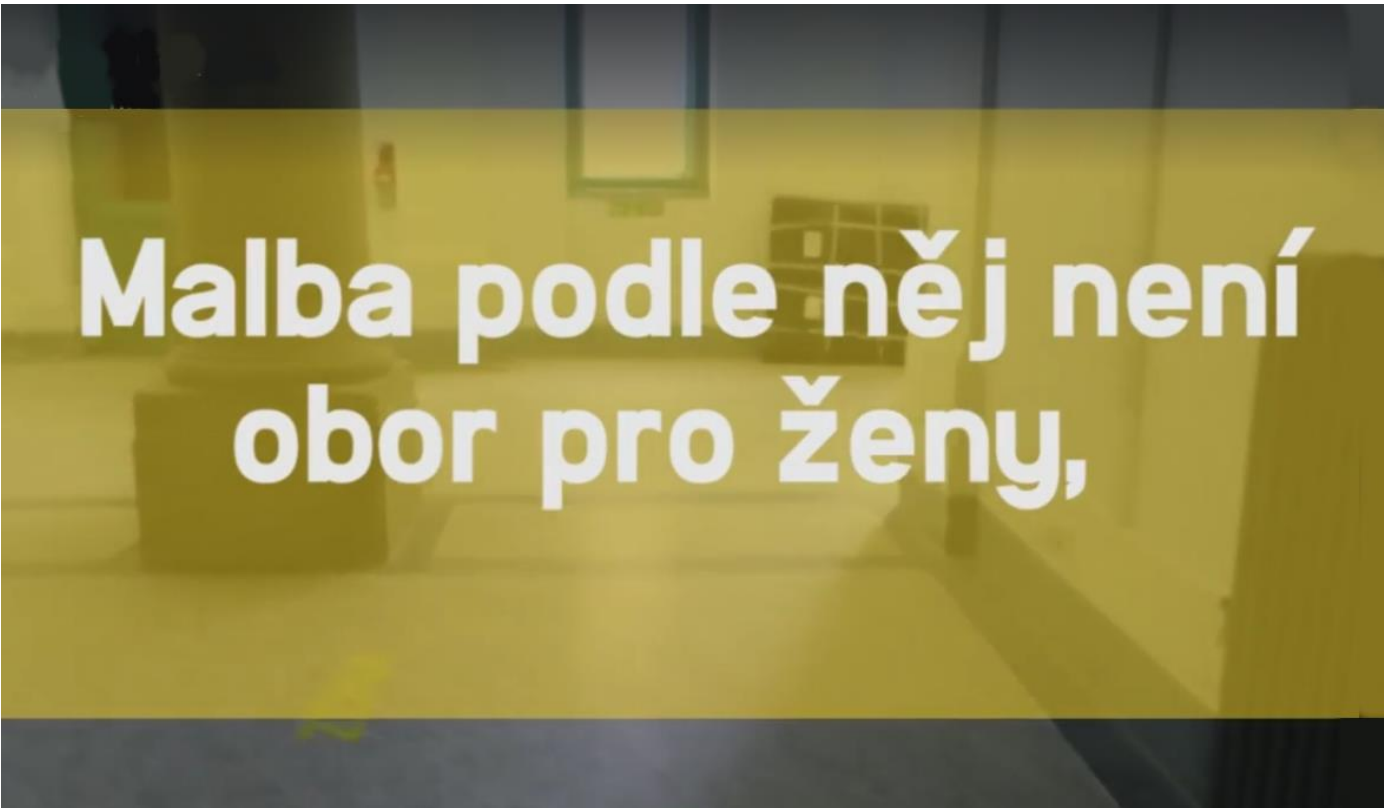

Čtvrtá vlna

Martina Smutná, Marie Lukáčová, Eva Svobodová

ČTVRTÁ
VLNA

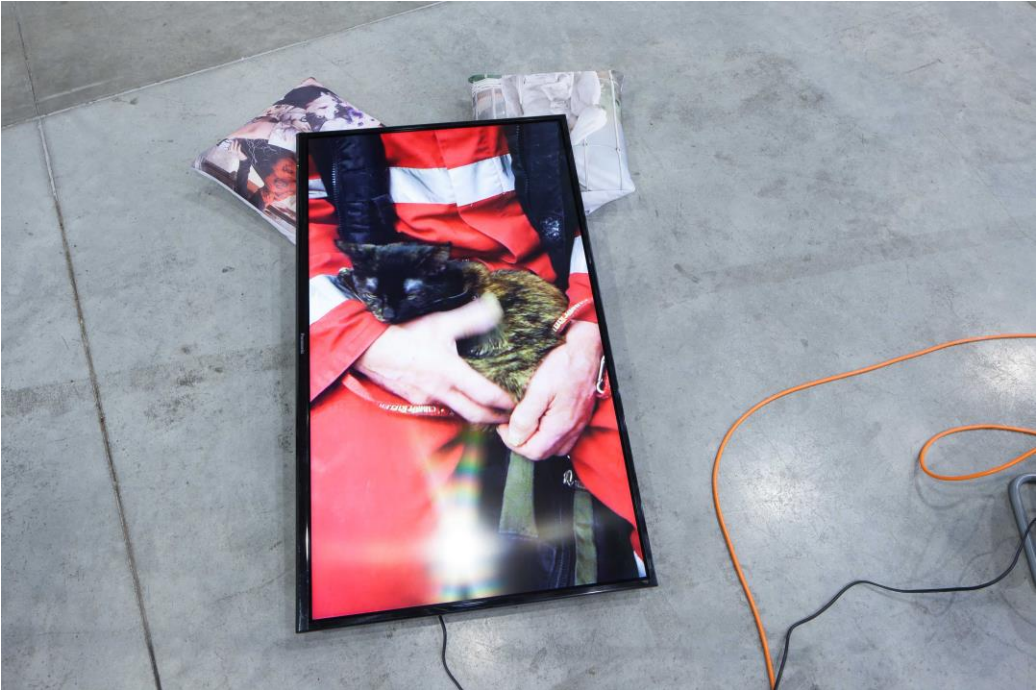
<https://www.facebook.com/ctvrtavlna/videos/vl.148112185672923/1623718984599929/?type=1&theater>

**Malba podle něj není
obor pro ženy,**

2017

Radek Brousil a Petr Puklus, Stupid 2018

Zlínský salón 2017

Vážení představitelé Krajské galerie výtvarného umění ve Zlíně, vážení kurátoři osmého ročníku Nového zlínského salonu 2017, Petře Vaňousi, Jáne Kraloviči, Terezie Petiškové, Beato Jablonské, Zdeňku Freislebene, Marku Pokorný, Ivane Bergmanne, Václave Mílku, **vyzýváme vás, abyste ukončili výstavu osmého ročníku Nového zlínského salonu 2017 pod názvem Co je současný obraz?, na níž je zastoupena jediná (!) žena oproti třiceti čtyřem (!) mužům.** Tak radikální nepoměr je nutně pokřiveným obrazem o současném českém umění a vypovídá o nepochopitelné zaslepenosti odborné veřejnosti, která přehlíží tvorbu českých umělkyně.

<https://a2larm.cz/2017/05/ukoncete-novy-zlinsky-salon-2017/>

Feministická (umělecká) instituce

1. A feminist art institution is (self)-critical.

Feminist art institutions are steadfastly opposed to all manifestations of intolerance, e.g. racism, homophobia or sexism. They formulate strategies for dealing with such situations should they arise.

2. The ethics of its own internal operations are as important to a feminist art institution as the programme by which it presents itself to the public.

A feminist art institution is based on the mutual respect of those who work in it. The quality of their relationships, irrespective of what position they occupy, is considered to be of equal importance as the quality of the programme.

3. A feminist art institution is based on a feminist understanding of work. It is inspired by the importance feminist theory attributes to care (for children, the elderly, sick and handicapped) and other activities that cannot be monetised but are crucial for the wellbeing of society.

4. A feminist art institution therefore promotes quotas as a temporary solution to gender imbalance and discrimination.

A feminist art institution promotes a 50% minimum representation of women in its annual programme, whether this involve exhibitions, festivals, conferences or panel discussions. At least 50% of all managerial, creative and other positions of responsibility are occupied by women in a feminist (art) institution.